

KHI CÓ CHÚA

Huy Hoàng

Ga 14,5-7; Ga 15,5

1. Khi đời con có Chúa, dù chung
2. Con chỉ lo ăn uống, loài muông
3. Ôi tình yêu Thiên Chúa, vì thương
4. Nơi trần gian tâm tối, nhiều khi

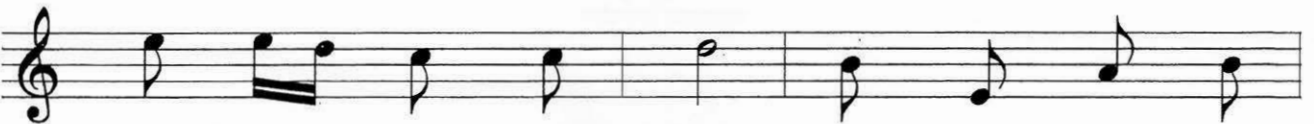
1. quanh sóng gió ngập tràn, hồn vẫn được bình
2. chim có khác gì đâu? Mơ ước đời dài
3. con đã xuống trần gian, và gánh tội của
4. con đã bước lầm sai, và biết cậy nhờ

1. an, vì có Chúa nơi con tựa nương.
2. lâu, mà trần thế có bao ngày đâu!
3. con, Ngài chịu chết giữa cảnh nhục nhã.
4. ai, để con bước đi không lạc lối?

1. Nhưng khi hồn vắng Chúa, dù thuyền
2. Bao nhiêu người yêu dấu, cùng phận
3. Đưa con về bên Chúa, để được
4. Nghe theo đời gian dối, thì hồn

1. có giữa hồ mùa thu, vẫn ngập tràn sóng
2. số kiếp đời bể dâu. Ai cậy tin nơi
3. mãi sống tràn niềm vui. Giữa đời bao tâm
4. mãi thất vọng mà thôi. Sao lòng còn bối

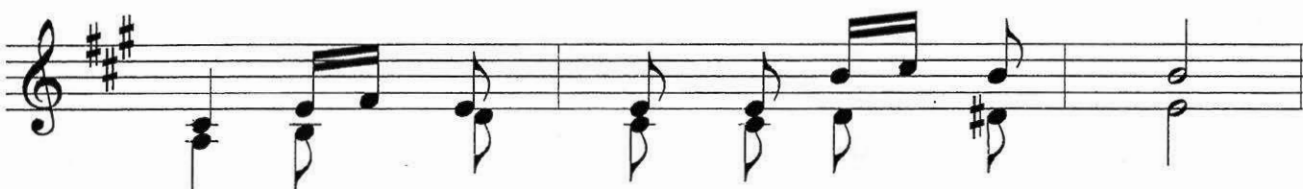
1. gió, đời con chẳng biết đâu bến bờ.
2. Chúa, thì mới được thoát bao nỗi sầu.
3. tối, bàn tay Ngài dắt con chẳng rời.
4. rồi dù Chúa hằng tin trung giữ lời?

ĐK: Đời con đi về đâu, nếu vắng

Ngài trong trần gian này? Từng bước chân lạc

lỡ, biết đường nào về tới quê hương?

Vì Chúa chính là đường, mà con

không chọn là lẽ sống, khi đời tới ngày

cùng, con hối hận thì ngày tháng không còn!